

INFLUENȚA DEZVOLTĂRII RURALE DURABILE ASUPRA CALITĂȚII VIEȚII

Cuvinte cheie:

Dezvoltare durabila, mediul rural, calitate a vieții, comunitate, locuitor, educație, indicatorii calității vieții

REZUMAT

Prezentul demers științific, dorește să prezinte în sinteză realizările științifice, profesionale și academice ale subsemnatei Conf. dr. Dorina Mocuța, urmare obținerii titlului de Doctor în economie, în cadrul Academiei de Studii Economice, continuând totodată și cercetarea postdoctorală în cadrul Academiei Române- Institutul de Economie Mondială sub îndrumarea lui Napoleon Pop, expert cercetare științifică.

Aderarea la Uniunea Europeană a determinat în spațiul rural, schimbări majore, acesta cunoscând o dinamică aparte. Multitudinea de provocări impuse de anumite standarde europene au creat noi perspective de dezvoltare dar au adus cu sine și noi probleme pe care locuitorii și autoritățile au reușit să le gestioneze mai mult sau mai puțin eficient în funcție de competența managerială, rezistența la schimbare a locuitorilor și alți factori externi acestora cum ar fi: birocrăția de la nivelul instituțiilor statului, lipsa de continuitate în decizii odată cu schimbarea partidului de la putere sau lipsa susținerii financiare adecvate din partea statului pentru demararea unor proiecte de dezvoltare rurală. Peste acestea se suprapun și problemele specifice mediului rural: lipsa locurilor de muncă, migrația populației active, veniturile scăzute, lipsa unor mijloace moderne de producție în agricultură, și desigur nu trebuie uitat nivelul de pregătire mai scăzut decât cel din mediul urban.

Problema dezvoltării durabile rurale este una dintre cele mai complexe teme contemporane, deoarece presupune realizarea unui echilibru între cerința de conservare a spațiului rural economic, ecologic și social-cultural ale țării, pe de o parte, și tendința de modernizare a vieții rurale, pe de altă parte.

Procesul de management al dezvoltării rurale durabile trebuie să constituie o componentă majoră în orice proces de luare a deciziilor, având un rol important în îndeplinirea obiectivelor prevăzute.

În opinia noastră, calitatea vieții umane nu poate fi privită, prevenită sau controlată decât dacă o interpretăm ca făcând parte organică din calitatea vieții întregului viu comun; nu putem să ținem sub control externalitățile negative ale evoluției noastre comune în condiții de incertitudine decât dacă privim, înțelegem și ne raportăm proactiv la acestea într-o viziune nouă, pe care o deschide noua paradigmă a „calitatea vieții întregului viu comun”. Problemele lumii de mâine nu pot fi înțelese și soluționate cu gândirea și practicile de ieri. Este nevoie să trecem de la revoluția mijloacelor la revoluția așteptărilor. Acesta este sensul evoluției omenirii de la tranziția orizontală la tranziția verticală.

Intenția demersului meu științific este de a realiza o metodologie pentru aprecierea calității vieții umane, de la nivelul individului uman la nivelul comunităților umane. O asemenea încercare se bazează pe presupunerea că putem extinde conceptul de calitatea vieții umane în mediul rural, de la individ la o comunitate de oameni, ca modalitate de agregare a unor indicatori ce exprimă direct și/sau indirect ce înseamnă calitatea vieții, sănătatea umană și ce înseamnă boala.

Indicatorii pe care i-am ales se află în relație directă cu cauzele mortalității sau ale principalelor boli, ca și în relație directă cu premisele economice, sociale, spirituale, politice și religioase care condiționează împlinirile sau neîmplinirile vieții umane trăite în societate.

Suntem conștienți că agregarea unor indicatori diferiți legați direct sau indirect de calitatea vieții umane în general și în mediul rural în special, este un proces complex, dificil și uneori contradictoriu, dar tot așa de conștienți suntem că, din perspectiva calității vieții întregului viu comun trebuie să găsim acele relații și acei indicatori cu ajutorul cărora să construim întregul funcțional ce se implică, prin consecințele lui pozitive sau negative, în homeostazia proceselor ce asigură starea echilibrului necesar împlinirii vieții umane.

Este nevoie, în continuare, să fundamentăm cei mai expresivi indicatori legați direct sau indirect de calitatea vieții umane, din perspectiva componentelor întregului viu: mediu, comunitate, organizații, familii și instituții. Deocamdată, acest lucru este dificil, întrucât organizarea instituțională a vieții noastre economice și social-politice nu funcționează din această perspectivă decât ca instituție. Fapt pentru care statistic nu dispunem nici de indicatorii adecvați pentru a aprecia sănătatea întreprinderilor, sănătatea familiilor, sănătatea mediului și

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ BUCUREȘTI

sănătatea instituțiilor, astfel ca, pe baza lor, să asigurăm agregarea finală în calității vieții oamenilor.

Ne exprimăm speranța că viziunea noastră, prezentată în această lucrare, va reuși să însemne un pas pe calea conștientizării, pentru a pune rezultatele cunoașterii științifice în slujba creșterii

calității vieții oamenilor și nu a distrugerii viul nostru comun. Aceasta reprezintă sensul și substanța tranziției omenirii la era responsabilității practice pentru folosirea cunoașterii științifice pentru binele și împlinirea omului ca parte a întregului viu comun.

Teza de abilitare este structurată conform cerințelor Legii Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare și cuprinde: (a) Titlul tezei de abilitare în limba română și engleză, (b) Cuvinte cheie, (c) Rezumat tezei în limbile română și engleză, (d) Realizări științifice, profesionale și academice, (e) Planul de evoluție și dezvoltare a carierei și (f) Referințe bibliografice

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ BUCUREȘTI